

ΠΙΡΟΞΩΠΙΔΕΣ

— Καλὲ περί μασκαράδων θὰ μᾶς ᾤσῃς τώρα ἀφοῦ εὐρισκόμεθα εἰς τὴν καθαρὰν ἐβδομάδα ;

Μάλιστα δύνασθε νὰ μοῦ ἀποτείνετε τὴν ἐρώτησιν ταύτην, ἀλλὰ καὶ ἐγὼ δύναμαι πρῶτον νὰ σᾶς ἀμφισβητήσω, ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τὴν καθαρὰν ἐβδομάδα, ἀφοῦ δὲν ἀπεφασίσθη ἀκόμη τίς θὰ ἀναλάβῃ τὸν καθαρισμόν τῆς πρωτεύουσας ἡ Δημαρχία ἢ ἡ Αστυνομία καὶ δεύτερον νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι τώρα μᾶς δίδεται ἡ πρώτη εὐκαιρία νὰ εἴπωμεν καὶ ἡμεῖς τὰς ἐντυπώσεις μας.

* *

Καὶ λοιπόν :

Τὴν καλλιτέραν μεταμφίαν ὑπέστη ἡ ταλαίπωρος λέξις ἀπόκρεως, τὴν ὁποῖαν κατ' ἀνάγκην ἔπρεπε νὰ γράψωσιν ὅλοι αἱ συναδελφοί. Ἡ δὲ μοῖρος εἰς ὅλας τὰς πτώσεις ὑπέστη τοιαύτας ἀλλοιώσεις, ὥστε καθίστατο ἀγνώριστος. Ἐάνειμεθα μέλη τοῦ Κομιτάτου θὰ ἐβραβεύομεν τοὺς ἐνεργήσαντας τὴν μασκαράταν αὐτὴν καὶ θὰ ἐδίδομεν ὡς βραβεῖον μίαν Γραμματικὴν στοιχειώδη τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

* *

Αἱ ἄλλαι προσωπιδοφορίαι γενικῶς δύνανται τις νὰ εἴπῃ, χωρὶς νὰ προσβάλῃ τοὺς νεωτέρους Ἀθηναίους, ὅτι ἦσαν ἢ ἀνούσιαι ἢ ἀηδεῖς. Ὑπῆρξαν καὶ ἐντιμοὶ ἐξαίρεσεις τοῦ ἀνωτέρω κανόνος, ἀλλ' αὐταὶ ἦσαν τόσον ὀλίγαι, ὥστε ἀπεπνίγησαν ἐν τῷ πελάγει τῆς παντελοῦς ἐλλείψεως πνεύματος πρωτοτύπου καὶ τῆς κακῆς ἐκτελέσεως. Δὲν γνωρίζομεν τί θὰ γίνῃ εἰς τὸ μέλλον, ἀλλ' ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεία τοῦ ἀττικοῦ ἔλατος ἦτο χειρίστης ποιότητος.

* *

Ἀπόδειξις τῶν ἰσχυρισμῶν μας εἶνε, ὅτι πλεῖστοι πολῖται μὴ δυνάμενοι νὰ ὑποφέρωσι τὴν ἀηδίαν ἐτρέπησαν καὶ εἰς ἀποδοκιμασίας κατὰ τῶν προσωπιδοφόρων. Εἰς τὰ Χαυτεῖα μάλιστα κάποιος ἔρριψε καὶ ἐν ποτήριον, κενὸν ἐννοεῖται, κατ' ἐκείνου ὅστις ἐμίμειτο τὸν κ. Δηλιγιάννην. Τόσον ἀηδῶς τὸν ἐμίμειτο, ὥστε ἐδικαιώθη ἡ εὐλογος αὕτη ἀποδοκιμασία.

* *

Ἄλλοι ἰσχυρίζονται, ὅτι τὸ ποτήριον ἔρριψεν ὁ φιλήσυχος πολίτης εἰς τὸν προσωπιδοφόρον τὸν ἀπομιμούμενον τὸν κ. Δηλιγιάννην πίνοντα σομάδαν, διότι ἔπινε ταύτην μὲ τὴν φιάλην, ἣν ἐκράτει. Ὡστε ἐρρίφθη τὸ ποτήριον διὰ νὰ τὴν πίνῃ μὲ αὐτὸ πρὸς περισστέραν ἐπιτυχίαν τῆς ἀπομιμήσεως, καθ' ὅσον οὐδεὶς ἐνθυμεῖται τὸν κ. Ἀρχηγὸν τῆς Ἀτιπολιτεύσεως πίνοντα τὴν σομάδαν μὲ τὴν φιάλην.

* *

Ὡς χρονογράφοι ἀπαθεῖς πρέπει ν' ἀναφέρωμεν καὶ τὰς δύο ταύτας γνώμας :

Ἡ Πρωία λέγει, ὅτι τοῦτο ἦτο ἐκδήλωσις τῆς ἀπαρεσκείας τῶν πολιτῶν πρὸς τοὺς σκώπτοντας τὸν κ. Δηλιγιάννην ἐγκαθέτους, ὁ διαπράξας ὅμως τὸ τόλμημα ἰσχυρίζεται, ὅτι τὸ ἔπραξε, διότι δὲν θέλει νὰ βλέπῃ τὸν κ. Ἀρχηγὸν στὰ ῥάτια τοῦ οὔτε ὡς προσωπιδοφόρον.

* *

Ὁ πωσθήποτε ἤρρεσε πολὺ καὶ τὸ μασκαράδῃ, τὸ ὁ-

ποῖον ἔπαθον δύο συναδελφοὶ νυμφεύσασαι τὸν Βάττεμπεργ μὲ ἄλλην ἀοιδὸν ἀντ' ἄλλης καὶ δημοσιεύσασαι μάλιστα τὴν εἰκόνα τῆς κατὰ φαντασίαν τῶν συναδελφῶν νύμφης. Τὸ πρᾶγμα συνέβη μετὰ τὴν Κυριακὴν, ὥστε ἐὰν δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ Κομιτάτου, εἰς τοῦτο αὐτὸ εἶνε ὅλως ἀθῶον.

* *

Τί ἀλλόκοτοι ἄνθρωποι αὐτοὶ οἱ γείτονες Πειραιεῖς ! Εἰς ἐνὸς τὸν νοῦν ἦλθε νὰ μιμηθῇ τὸν γέροντα Σαβανῆ, ἀλλὰ φαίνεται, ὅτι εἰς τὸν Πειραιᾶ δὲν ἔχει ὁ Παντοδύναμος πολλοὺς φανατικοὺς ὁπαδοὺς, ὅπως ἐν Ἀθήναις ὁ κ. Δηλιγιάννης, καὶ δὲν ἐδέχθη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του κανὲν ποτήριον.

* *

Ἄλλος πάλιν λαβὼν νωπὸν εἰσέτι δέρμα ὄνου τὸ περιεθύθη καὶ ἤρχισε νὰ διέρχεται κάτωθεν τοῦ Κομιτάτου, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν τὸν ἐβράβευσεν, διότι εὗρεν, ὅτι ὁ κύριος αὐτὸς μὲ τὴν νέαν του δορὰν δὲν ἦτο ποσῶς μετημφιεσμένος.

* *

Εἰς τὰς ἐπαρχίας οὐδεὶς διεσκέδασεν, οὐδεὶς μετημφιέσθη. Ἐὰν ἀπιστῇτε ἀναγνώσκατε τὸν «Σύλλογον» καὶ τὴν «Πρωίαν». Ὅλοι ἔκλαιον, ὡς ἐὰν ἦτο μεγάλη Παρασκευὴ. Καὶ διατί τοῦτο ; Διότι αἱ ἄνθρωποι πεινοῦν, διψοῦν, δὲν ἔχουν ἐνδύματα, διότι τέλος... δὲν εἶνε εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὁ κ. Δηλιγιάννης. Αὐτὰ ἡμεῖς τὰ πιστεύομεν ὅλα καὶ εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ὅταν ἔλθῃ αὐτὸς εἰς τὴν ἐξουσίαν, ὅλος ὁ κόσμος θὰ γελά καὶ τὴν μεγάλην ἐβδομάδα ἀκόμη.

* *

Καταλήγομεν μὲ τὴν ἐξῆς πρότασιν :

«Τοῦ χρόνου νὰ συστηθῇ Κομιτάτον τὸ ὁποῖον νὰ δέρνη ἀνηλεῶς τοὺς σαχλοὺς μασκαράδες».

Δηλοῦμεν ἀπὸ σήμερον, ὅτι εἴμεθα προθυμότεροι νὰ λάβωμεν λίαν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὸ νέον αὐτὸ Κομιτάτον.

Πελαργὸς

Ο ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΛΑΡΙΣΗΣ

Ὁ Κάουλας, ὁ Μαῖμον, ὁ Κάμπελ καὶ ὁ Γκίς ὁ κὺρ Ρικάκης, ὁ Ταγκρέτ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐπίσης εἰς οὗς συγκαταλέγεται καὶ ὁ γνωστός μας Βίς διὰ τὸν σιδηρόδρομον μαλῶνουν τῆς Λαρίσης.

* *

Ὁ ἕνας ἀναδέχεται μὲ πέντε καὶ μισό, ὁ ἄλλος γιὰ τὴν ἔνωση πᾶν πρόσκομμα νὰ ἄρῃ ὁ Γκίς ἑκατομμύρια νὰ δώσῃ εἰς χρυσὸ καὶ ὁ Βίς μας εἶνε πρόθυμος... ἀμέσως νὰ τὰ πάρῃ.

* *

Ἐγὼ φρονῶ—καὶ σᾶς ζητῶ σιγγνώμη δι' αὐτὰ— πῶς ἡ συζήτησις αὐτὴ ποτὲ δὲν θὰ τελειώσῃ, γιὰτ' ὁ λαός, πῶς μὴ μναλό, λέει πολλὰ σωστά «ὅπου κοκόροι εἶνε πολλοί, ἄργετ' νὰ ξημερώσῃ».

Τσοπανάιος